

International
SOCIAL SCIENCES
STUDIES JOURNAL

SSSjournal (ISSN:2587-1587)

Economics and Administration, Tourism and Tourism Management, History, Culture, Religion, Psychology, Sociology, Fine Arts, Engineering, Architecture, Language, Literature, Educational Sciences, Pedagogy & Other Disciplines in Social Sciences

Vol:5, Issue:52
sssjournal.com

pp.7315-7325
ISSN:2587-1587

2019
sssjournal.info@gmail.com

Article Arrival Date (Makale Geliş Tarihi) 19/10/2019 | The Published Rel. Date (Makale Yayın Kabul Tarihi) 20/12/2019
Published Date (Makale Yayın Tarihi) 20.12.2019

SOSYAL BELEDİYESİ: TEKİRDAĞ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ ÖRNEĞİ¹

SOCIAL MUNICIPALITY: THE CASE OF TEKİRDAĞ METROPOLITAN MUNICIPALITY

Doç.Dr. Hayriye IŞIK

Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi/ Maliye Bölümü, Tekirdağ/ TÜRKİYE

Fırat TOKGÖZ

Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü/ Maliye ABD, Tekirdağ/ TÜRKİYE

Article Type : Research Article/ Araştırma Makalesi

Doi Number : <http://dx.doi.org/10.26449/sss.1982>

Reference : Işık, H. & Tokgöz, F. (2019). "Sosyal Belediyecilik: Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi Örneği", International Social Sciences Studies Journal, 5(52): 7315-7325.

ÖZ

Sanayi Devrimi ile ortaya çıkan yeni düzen, sosyal hakların önemli ölçüde yitirilmesine neden olmuştur. Toplumdaki bireylerin, gerek sosyal ihtiyaçlarının karşılanması gerekse insani şartlarda yaşamlarını idame ettirmesi imkânsız hale gelmiştir. Siyasi idareler bu süreçte, işçi-işveren kaynaklı sorunları çözmek adına, bazı politikalar üretmiş, ilerleyen zamanda ise bu politikaların kapsamı genişletilmiş ve tüm toplumu kapsar hale gelmiştir.

Türkiye'de 90'lı yıllar itibari ile ele alınmaya başlayan sosyal belediyecilik kavramı son yıllarda da tüm toplumu ilgilendiren ve önemini giderek arttıran bir kavram haline gelmiş, bu yönüyle de incelenmeye değer görülmüştür. Bu çalışmanın amacı; bir yerel yönetim birimi olan Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi'nin sosyal belediyecilik kavramı çerçevesinde gerçekleştirdiği hizmet ve yardımları incelemek ve bu kapsamda hangi fonksiyonların kullanıldığını ortaya koymaktır.

Anahtar Kelimeler: Yerel Yönetimler, Sosyal Belediyecilik, Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi

ABSTRACT

The new order that emerged with the Industrial Revolution, caused a significant loss in social rights. It has become impossible to meet social needs and to sustain lives in humanitarian conditions for the people in society. In order to solve the problems arising from the labor relations, political administrations have produced some policies in process of time, the scope of these policies has been extended and they have become to cover whole society.

The concept of social municipality, which has started to be considered by the 90s in Turkey, has increased its importance gradually and in recent years has started to concern the whole society; in this respect, it has worth to review. The aim of this study is to examine the services and assistance provided by Tekirdağ Metropolitan Municipality, which is a local government unit, within the concept of social municipality and to reveal which functions are used in this context.

Keywords: Local Governments, Social Municipality, Tekirdağ Metropolitan Municipality

¹ Bu çalışma, 2017 yılında Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü tarafından kabul edilen "Sosyal Belediyecilik: Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi Örneği" adlı Yüksek Lisans Tezinden türetilmiştir.

1. GİRİŞ

Toplumsal sosyal refahını ilgilendiren ve sosyal alanda yapılan düzenlemelerin eski tarihlere dayandığı bilinmektedir. Bugünkü anlamda sosyal politikaların temelini ise sanayi devrimi ile birlikte ortaya çıkan işçi-işveren sınıfı arasındaki sorunları ortadan kaldırmaya yönelik yapılan düzenlemelere dayandığı ifade edilmektedir. Dar anlamda sosyal politikaları ifade eden bu düzenlemeler, ilerleyen zamanda, tüm toplumu kapsayacak politikalar olarak yerini geniş anlamda sosyal politikalara bırakmıştır.

II. Dünya savaşı ile benimsenmeye başlanan refah devleti anlayışı, sosyal politika alanına farklı yaklaşımlar getirerek, sosyal politikaları, yakın dönemler itibarıyla, gelirin yeniden dağılımı, sosyal adalet ve eşitliğin sağlanması gibi konuları da kapsayan bir kavram haline getirmiştir. Bu dönemden itibaren sosyal politikaların alanının, neredeyse sosyal refahı etkileyen her şeyi içerisine alacak kadar genişlediği ve genişlemeye devam ettiği söylenebilir.

Sosyal devletler, ellerindeki sosyal yetkileri, yerinden yönetimin güç kazanmasıyla yerel yönetimler eliyle kullanmaya başlamışlardır. Bununla birlikte, seçilmiş yerel yönetim biriminden olan belediyeler, sosyal yardım ve hizmetlerin yerine getirilmesinde büyük rol üstlenmeye başlamış ve "sosyal belediyeçilik" kavramının önem kazanmasını sağlamışlardır.

Sosyal belediyeçilik kavramı içerisinde, yardıma muhtaç bireylere yardım etmekten, kültürel organizasyonlara kadar birçok alan bulunmaktadır ancak belirtmek gerekir ki kavramın genişliği, siyasi erkin koyduğu sınırlar çerçevesinde kalacaktır. Sosyal politika kavramının alanı ne kadar geniş olursa olsun uygulandığı alanla sınırlı kalacaktır.

2. SOSYAL POLİTİKA VE REFAH DEVLETİ

2.1. Sosyal Politika

Sosyal politikalar, eski tarihlerden bu yana çeşitli şekillerde uygulanma imkânı bulmuş bir araştırma alanıdır. Çünkü tüm toplumlar kimsesiz, bedensel ve zihinsel engeli sahip, yoksul, hasta, yani genel bir tabirle yardıma muhtaç bireyler bulunmaktadır. Bu sebeptendir ki sosyal politikaları uygulamak geliştirmek ve yardıma muhtaç kesimin sorunlarını giderebilmek, tarih boyunca, siyasi idarelerin önemli problemlerinden biri olmuştur.

Bütün toplumlar, sosyal refah hizmetlerinin karşılanmasına yönelik bir fikir birliğinin doğuşunda, diğer bir ifadeyle sosyal politikaların temelinde, hümanist ve hayırsever duygular yatmaktadır (Ersöz, 2011: 27). Bu duyguların oluşmasını sağlayan insani içgüdü ve daha çok toplumları oluşturan temel taşlardan birisi olan kültürel yapıdır. Bu yüzden sosyal politika uygulamaları toplumdan topluma farklılıklar gösterebilmektedir.

Burada bir ayırmadan bahsetmek gerekir. Sosyal politika ve sosyal refah politikası kavramları birbirine yakın kavramlardır. Sosyal politika ve sosyal refah politikası kavramının tanımı ise araştırmacılar tarafından, genel bir çerçeve içerisinde kalmakla beraber farklı şekillerde yapılmıştır. Bazı araştırmacılar, sosyal politika kavramını, sosyal refah politikalarını da kapsayan bir kavram olarak tanımlamaktadır. Aynı şekilde, farklı siyasi idarelerde farklı tanımlamalar ve ifadeler kullanılmaktadır. Örneğin, Avrupa’da sosyal devlet ve sosyal politika kavramları kullanılırken, Kuzey Amerika’da sosyal refah politikaları ve refah devleti kavramları kullanılmaktadır.

Sosyal politika kavramı üzerine birçok tanımlama yapılmıştır. Sosyal politika, bir tanımda “*sosyal politika kavramı hem bir akademik disiplin, hem de sosyal refahı sağlamak için yapılan toplum düzenlemelerini belirlemek için kullanılan bir kavramdır*” şeklinde ifade edilmiştir (Ersöz, 2004: 58). Marshall’ın tanımı ise “*hizmet ve gelir sağlamak suretiyle vatandaşların refahına doğrudan tesir eden hükümet politikaları*” şeklinde olmuştur (Beki, 2009). Yine, bir tanımda sosyal politikalar, “*Bir ülkede yaşayan tüm bireyler için, özellikle de ayrıca bakıma ve korunmaya gereksinimi olanlar için geliştirilen, koruyucu, güçlendirici, sosyal adalet ve eşitliği sağlayıcı hizmetler bütünüdür*” olarak ifade edilmiştir (Kalkınma Bakanlığı, 2012: 12).

Bir başka tanımda ise sosyal politika kavramı “*Sosyal politika, ekonomik olaylardan doğan insanlar arası ilişkileri toplumsal bütün içinde inceleyen bir bilim dalıdır. Bu bilim dalının konusunu ekonomik olayların insanlar ve toplum yaşamı üzerindeki etkileri ve doğurduğu sosyal sorunlar oluşturmaktadır.*

Sosyal politika bu niteliği ile toplum bilimi ile ekonomi bilimini birbirlerine yaklaştırmakta ve toplumsal gerçeğin ekonomik yanını, bu gerçeğin bütünü içinde incelemektedir” şeklinde ifade edilmiştir (Güven, 2001:11).

Kelime anlamlarına bakılarak sosyal politikalar, belirli toplumsal hedeflere ulaşmak açısından alınan ve uygulanan kararlar bütünü şeklinde tanımlanabilir. Sosyal politika kavramının tanımı yapılırken aynı zamanda yaşanan dönemle alakalı özellikler de dikkate alınmalıdır. Bu yüzden sosyal politika kavramının tam bir tanımlamasını yapmak oldukça güçtür. Anlaşılabacağı üzere kavramın kapsamının geniş olması, araştırmacıların bu konu üzerindeki tanımlarında da farklılıklar ortaya çıkmasına neden olmuştur.

Sanayi devriminin başlamasıyla birlikte ortaya çıkan işçi kesimi sorunu, işverenler ve devletler açısından önemli bir problem haline gelmişti. İşçi kesiminin sorunlarını çözmeye yönelik olan bu politikalar dar anlamda sosyal politikaları oluşturmaktadır.

Dar anlamda sosyal politikalar sanayi devriminin bir ürünü olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu tür sosyal politikalar hızlı bir sanayileşme hareketinin ortaya çıkardığı sorunlar karşısında, işçi sınıfını korumayı ve sosyal dengeyi sağlamayı hedef almıştır diyebiliriz (Güven, 2001:13). Yine, dar anlamda sosyal politika şeklinde ifade edilen kavram, kapitalist düzen ve toplum yapısını esas alarak yalnızca işçi ve işveren sınıfı arasındaki ilişkinin ortaya çıkardığı sorunlardan yola çıkmaktadır (Aydın, 2009: 25).

Bu dönemdeki (Sanayi Devrimi) politikaların dar anlamda politikalar şeklinde ifade edilmesinin nedeni; ilgili dönemdeki politikaların sadece ortaya çıkan işçi ve işveren sınıflarının arasını düzeltmeye odaklanmış olmasıdır. Bu biçimiyle sosyal politika ilk önce emek ve sermaye arasındaki sorunların su yüzüne çıktığı, endüstrileşen toplumlara özgü bir politika olarak karşımıza çıkmaktadır (Koray, 2008: 33).

Sanayi devrimiyle birlikte ortaya çıkan kapitalist sistem yalnızca işçi ve işveren kısmını etkilememiş bununla birlikte etkileri tüm topluma yayılan sorunlar silsilesini de ortaya çıkarmıştır. Küçük üretici, esnaf, çiftçi kesimi ve toplumun diğer kesimi de bu sorunlardan etkilenmiştir (Güven, 2001:11). Toplumun her kesimine bir şekilde etki eden bu sosyal sorunlar karşısında sadece dar anlamda sosyal politikalar yetersiz kalmaya başlamıştır. Bunun sonucu olarak sosyal politikalar, toplumun tüm kesimi için hayata geçirilmek üzere genişletilmeye başlanmıştır. Bu amaçla, yoksulluğun önlenmesi, eğitim hizmetlerinin topluma yayılması, sağlık hakkından faydalanma, gelir dağılımındaki adalet, işsizlik gibi konular geniş anlamda sosyal politikaların temel hedefleri arasına girmiştir.

Geniş anlamda sosyal politikalar dar anlamda sosyal politikaları içermekle birlikte, korunmaya gereksinimi olan tüm toplumsal gurupları da içerisine almakta, tüm sosyal sınıfların ve toplum kesiminin birbiriyle ve siyasi idareyle olan ilişkileri hedef alınmaktadır (Güven, 2001: 15).

Gerek geniş anlamda gerekse dar anlamda sosyal politikaların, uygulama ve kapsam açısından her toplum da ayrı şekilde gerçekleştiğini ve uygulama düzeyinin çoğu toplumda yetersiz kaldığını söylemek mümkündür.

2.2. Refah Devleti

Sosyal devlet kavramı Almanya kökenli bir Avrupa terimidir ve daha çok sosyal politikaların refah artıcı kısmıyla ilgilenmektedir. Amerika’da ise sosyal adalet kavramından bahsedilmekte ve “refah devleti” kavramı kullanılmaktadır. Türkiye’de ise refah devleti kavramı, Avrupa ve Amerika kökenli olan bu iki kavramın birleşimi olarak hem sosyal refahın hem de sosyal adaletin kullanıldığı bir kavram olarak karşımıza çıkmaktadır (Toprak & Şataf, 2009: 15).

Sosyal devlet olmanın gereği olarak, toplumdaki bireylerin sosyal durumları ile ilgilenme ve bireyler arasındaki sosyal adaleti sağlama unsurları öne çıkmaktadır. Yani refah devleti vatandaşlarının sosyal durumlarını inceler, tedbirlerini alır ve uygulamaya koyar. Aynı zamanda, Seyyar (2002) refah devletini; “*hizmetlerini gerçekleştirirken vatandaşları arasındaki sosyal adaleti de tesis etmekle ve korumakla mükelleftir. Bu bağlamda sosyal devlet sosyo-ekonomik yaşamı düzenleyerek yardıma muhtaç bireyleri koruyan ve bunun için hizmet ulaştıracak kurumları oluşturan, koruyucu önlemler*

alarak toplumsal sorunları kontrol altında tutmaya çalışan, himayeci, koruyucu devlet” şeklinde ifade etmiştir.

Sanayi devrimi ile birlikte kırsaldan göç ederek sanayi bölgelerinde yeni şehirleri oluşturan insanlar, yeterli imkânlara sahip olmayan yerleşim yerlerinde yaşamak zorunda kalmışlardır. Nüfusun giderek artması ve o dönemki ekonomik konjonktür nedeni ile o bölgelerde yaşayan, özellikle işçi kesiminin, insani şartlardan uzak yaşamlarını sürdürmelerine neden olmuştur. Bu gruplar, ileriki zamanlarda örgütlenerek birtakım kazanımlar elde etmeye başladılar (Kesgin, 2012: 52).

Sonuç olarak, sanayileşmenin getirmiş olduğu ani nüfus artışı, bu nüfus karşısında yetersiz kalan sosyal yardım ve hizmetler ve siyasi idarenin çeşitli nedenlerden dolayı bu duruma seyirci kalamayıp sürece dâhil olması refah devleti sürecinin farklı bir boyut kazanmasına sebep olmuştur. Böylece ilerleyen süreçte, sosyal hizmetler ve sosyal yardımların siyasi idarenin zorunlu hizmeti olduğu kabul edilmeye başlandığı söylenebilir.

Yine, dönemin oluşturduğu koşullar nedeniyle birçok devlet adamı, düşünür ve bilim insanı da refah devleti olgusunun ciddi bir şekilde ele alınmasında yardımcı olmuşlardır. Ütopik sosyalistlerin öncülerinden olan Owen, işçi ücretleri, istihdam, çocuk işçiliği gibi konuların yalnızca piyasaya bırakılamayacağı ve devletin de bu konuda görev yüklenmesi gerektiği konusunu savunmuştur. İktisatçı Sismondi, emek-sermaye dağılımını eleştirmiş, muhtaç kesimin korunup gözetilmesi gerektiğini savunmuştur, Fransız sosyalizminin kurucusu olan Simon, parazit olarak tanımladığı kapitalist sınıfların ortadan kalkması gerektiğini ve planlı ve merkezi uygulamaları savunmuştur (Kesgin, 2012: 52-53). Bu gibi düşünce ve görüşler refah devleti kavramının anlaşılmasını ve refah devleti modeline geçişi kolaylaştırmıştır.

3. TÜRKİYE’DE BELEDİYE KAVRAMI VE SOSYAL BELEDİYECİLİK

Şehir idare teşkilatını belirtmek amacı ile 19. yy’dan itibaren kullanılan “belediye” kelimesi Arapça kökenlidir ve memleket, şehir manasına gelen ‘beled’ kelimesinden türemiştir (Beki, 2009: 29). Kelimenin bugünkü şekliyle kullanılması ise Tanzimat döneminde olmuştur.

Belediyeler halka en yakın yerel yönetim birimleri olması nedeniyle, hizmet yönünde büyük önem taşımaktadır. Belediyeler, hizmet üretiminde aktif olarak rol almanın yanı sıra gelirin yeniden dağıtımı konusunda önemli kurumların başında gelmektedir (Kesgin, 2012: 120).

Yerel yönetim birimlerinin yerele en yakın birimler olması, hızlı karar alma ve uygulama için büyük avantaj sağlamakta ve belediyelerin, sosyal politikaların uygulanmasında en önemli kurumlar arasına girmesini sağlamaktadır. Aynı zamanda, “sosyal politika” alanındaki çalışmalar, bu yerel yönetim birimlerinin, mahalli nitelikli hizmetlerin yerine getirilmesinde, merkezi yönetimlerden daha etkili olduğunu göstermiştir (Ersöz, 2005:134). Özellikle gelişmiş ülkelerde, yerel yönetimlerin “refah devleti” rolünün yerine getirilebilmesinin, II. Dünya savaşı sonrasında büyük ölçüde artmaya başladığı gözlemlenmiştir. Bu artışta, merkezi yönetimlerin, ulusal planların gerçekleştirilmesinde yerel yönetimleri temel araç olarak kullanması etkili olmuştur. Böylelikle yerel yönetimler, yoksulluk, eğitim ve sağlık gibi sosyal hizmet alanlarında merkezi yönetimlerin en önemli yardımcıları haline gelmeye başlamıştır. Belediyelerin, hizmetin sunulmasında, yerele en yakın birim olarak hizmeti gerçekleştirmesi ise ‘subsidiarite’ ilkesi ile alakalıdır.

3.1. Subsidiarite (Hizmette Yerellik) İlkesi

Yerel düzeydeki hizmetlerin belediyelerce en hızlı yerine getirilebilir olması, yapılan hizmetlerde “halka yakınlık” (subsidiarite) ilkesi benimsenmesini beraberinde getirmiştir (Urhan, 2008: 96). Subsidiarite kelime olarak “yerellik”, “yerindenlik”, “ikinci planda bulunma” gibi anlamlara gelmektedir. Kavramsal olarak ise “yetki ikamesi” ya da “hizmette yerellik” olarak kullanılmaktadır (Zeyrekli & Ekizceleroğlu, 2007:29). Başka bir ifadeyle, hizmetin halka en yakın birim tarafından yerine getirilmesi, hizmette halka yakınlık esasını kabul eden bir ilke olarak karşımıza çıkmaktadır.

İlkeyi daha iyi açıklayabilmek açısından özel mal ve kamusal ayırımına değinmek gerekmektedir. Özel malların aksine kamu mallarının yani kamusal malların faydası tüm topluma yayılmaktadır. Kamusal mallarda bir bireyi dışlamak mümkün değildir ve herkes bu mallardan eşit ve rekabetsiz bir şekilde faydalanabilmektedir. Özel mallarda ise fiyatlandırma mekanizması olduğu için rekabet söz konusudur

ve herkes bu mallardan eşit olarak faydalanmayabilmektedir (Zeyrekli & Ekizceleroğlu, 2007: 33). Bu açıdan bakıldığında bazı hizmetlerin (savunma, sağlık, eğitim vb.) tek başına özel sektöre bırakılamayacağı anlaşılmaktadır. Bunun nedeni olarak temel hizmetlerden her bireyin eşit şekilde yararlanabilmesi gerektiği gösterilebilir.

Kamu idaresi, bahsi geçen mal ve hizmetlerin sunulmasında, sunulacak malın veya hizmetin taşıdığı özelliğe göre bir bölüşüm yapmaktadır. Bu bölüşümden kastedilen hizmeti sunacak birim ile alakadır. Örneğin, savunma hizmeti gibi faydası idare sınırları içerisindeki tüm bireyleri kapsayacak şekilde büyük bir hizmet söz konusu olduğunda bu hizmeti merkezi idare gerçekleştirmektedir. Ancak altyapı, çöp toplama, kültürel etkinlikler gibi faydası o bölgede yaşayanları kapsayacak büyüklükte olan mal ve hizmetleri ise yerel yönetimler sunmaktadır. Yine de bu mal ve hizmetlerin sunulmasındaki yetkili birimler değişiklik gösterebilmektedir.

Yukarda bahsedilen mal ve hizmetleri sunacak birimlerin ayrımı çerçevesinde; subsidiarite ilkesi, yerel hizmetin sunulmasında, merkez idare yerine en yakın yerel yönetim biriminin mal ve hizmetleri sunmasını öngörmekle, halka sunulacak hizmetin tespitinde ve hangi ölçekte sunulacağı konusunda kolaylık sağlamaktadır. İlke aynı zamanda gücün bir merkezde toplanması yerine yerele dağıtılması esasını da öngörmektedir.

3.2. Sosyal Belediyecilik

Yaşadığımız dönemde, küreselleşme ve yeni ekonomik anlayışın getirdiği dönüşüm neticesinde siyasi idarelerin hizmetlerini yerine getirebilmesi açısından, yerel yönetimler çok önemli bir noktada yer almaktadır. Yerel yönetimlerin, seçilerek görev başına gelmesi ve tüzel kişiliklerinin olması, hizmet sunacakları kesime karşı daha farklı görev ve sorumluluklar üstlenmesi gerekliliğini de beraberinde getirmektedir. Artık belediyelerin, sadece temizlik, altyapı, üstyapı ulaşım gibi hizmetleri değil, bu hizmetlerle beraber sosyal, kültürel ve ekonomik içerikli faaliyetleri de yerine getirme sorumlulukları artmıştır.

Tarih boyunca siyasi idarelerin, hizmetlerin topluma sunumu açısından, en önemli sorunlarından birisi de toplumun tüm kesimine aynı standartta sosyal hizmetlerin sunulmasında yaşanan güçlükler olmuştur. Yardıma muhtaç kesimle birlikte (yaşlı, engelli, yoksul vb.) toplumun her kesiminden, sosyal, kültürel ve ekonomik amaçlı taleplerin tespiti ve hizmetlerin ulaştırılması noktasında yine belediyeler kilit noktaadrlar. Bahsedilen bu gelişmeler neticesinde “sosyal belediyecilik” günümüz modern belediyecilik anlayışının en önemli kavramların biri haline gelmiştir.

Sosyal Belediyecilik kavramı, belediyelerin sosyal hizmet fonksiyonlarını kullandığı bir model olarak karşımıza çıkmaktadır. Sosyal belediyecilik, belediyelere sosyal alanda planlama ve uygulama yükümlülüğü getirerek, kaynaklarını; eğitim, sağlık, yoksulluk yardımı, kültürel faaliyetler, bireyler arasındaki sosyal adaletin sağlanması ve işsizlik gibi sosyal alanlarda kullanması gibi görevler yüklemektedir.

Sosyal belediyecilik kavramını açıklarken Beki (2009) ; *“Bu kavrama iki farklı açıdan bakmakta fayda vardır. Birincisi dar anlamda sosyal belediyecilik olarak nitelendirilebilecek olan kavram: Belediye sınırları içerisinde ikamet eden halkın yaşam standartlarını yükseltecek mahiyette yapılan sosyal yardım ve sosyal hizmetlerin bütününe verilen addır. İkinci ve daha geniş kapsamlı bir tarif yapılacak olursa: Belediye sınırları içerisinde ikamet eden halkın yaşam standartlarını yükseltecek mahiyette yapılan sosyal yardım ve sosyal hizmetlerin yanı sıra, her türlü kültürel, sanatsal, eğitsel ve sportif faaliyetler bütünü sosyal belediyecilik kapsamı içerisinde değerlendirilebilir”* şeklinde ifade etmiştir.

Bir diğer tanımda ise Akdoğan (2008) sosyal belediyeciliği; *“Mahalli idareye sosyal alanlarda planlama ve düzenleme işlevi yükleyen, bu çerçevede; kamu harcamalarını konut, sağlık, eğitim ve çevrenin korunması alanlarını kapsayacak şekilde sosyal amaca yönelten, muhtaçlara yardım yapılması ve sosyal dayanışmanın tesis edilmesi ile sosyo-kültürel faaliyetlerin gerçekleştirilebilmesi için gerekli olan altyapı yatırımlarını üstlenen; bireyler ve toplumsal kesimler arasında zayıflayan sosyal güvenlik ve adalet mefhumunu güçlendirmeye yönelik olarak mahalli idarelere sosyal kontrol işlevleri yükleyen bir modeldir.”* şeklinde ifade etmektedir.

Sosyal belediyeçilik kavramının tanımlamalarında bakıldığında kapsam olarak farklılıklar görülmektedir. Bu sosyal belediyeçilik kavramının içeriğinin çok geniş olmasından kaynaklanmaktadır.

Yerel yönetimlere sosyal politikaların uygulanması açısından ihtiyaç duyulmasında, değişen ekonomik sistem, artan nüfus, kültürel yapıdaki değişiklik gibi faktörlerin etkili olduğu söylenebilir. Bunun öncesinde de sosyal hizmetler talebi farklı oluşumlar tarafından karşılanmaktadır. Ancak yerel toplumun birincil talebi sosyal hizmetler alanında olmamakla beraber öncelik, yaşamsal faktörlere odaklanmış haldedir. Ancak bahsettiğimiz değişim ile birlikte sosyal hizmet talep eden kesim giderek artmış artık merkezi idarenin etkinliği yetersiz kalmaya başlamış ve özellikle sosyal hizmet sağlayacak oluşumların (vakıf, özel teşebbüs vb.) yetersiz kaldığı siyasi idarelerde sosyal belediyeçilik kavramının yerleşmesi kaçınılmaz olmuştur.

3.3. Sosyal Belediyeçilik Kavramının Gelişimi

Belediyelerin sosyal politikalara katılımı ülkeden ülkeye değişiklikler göstermektedir. Gelişmekte olan ülkelerde, belediyeler, sosyal politikalar adına önemli fonksiyonlar üstlenmektedir. Bu fonksiyonları üstlenmiş olmakla birlikte, yerel yönetimlerin ekonomik istikrarın sağlanması, gelir dağılımı ve kamu hizmetlerinin sunulması gibi işlevlerinden, başarılı örnekleri dışında, sadece kamu hizmeti sunulması işlevini yerine getirebildiği görülmektedir. Aynı zamanda sosyal politikaların yürütülmesinde bu kurumlar, kamu hizmetleri açısından merkezi idarenin bölgesel açıdan temsilcisi rolünde katılımcı olmuşlardır (Ersöz, 2011: 65-66).

Sanayi devriminden önceki dönemlere bakıldığında “feodal” sistem Ortaçağ Avrupa’sında yerel yönetim vazifesi görmektedir. Feodal sistemde bir Prense bağlı olarak, merkezi idareden bağımsız bir yönetim anlayışı görülmektedir (Ersöz, Sosyal Politika’da Yerelleşme, 2011: 66). Yapılan hizmetlerde bu yönetime bağlı olarak gerçekleştirilmekteydi.

Daha sonraki dönemlerde yerel yönetimler sosyal politikaların uygulanmasında önemli bir rol oynamışlardır. 16. yüzyılla birlikte Avrupa’da yoksullara yardım edilmesi bir zorunluluk olarak görülmeye başlanmıştır. Bu süreçte merkezi idareler doğrudan sorumluluk almamışlar bu sorumluluğu kent idarelerine bırakmışlardır. Bunun örneği İngiltere’de yürürlüğe konan 1601 tarihli Yoksulluk Yasası uygulamasıdır. Yine İngiltere’de ortaya çıkan “belediye sosyalizmi” akımı, kamu hizmetlerinin belediyelerce yürütülmesini gündeme getirmiştir. Başlarda sınırlı alanda uygulamaya geçirilmesi düşünülmüş ancak zamanla kapsamının genişletilmesiyle belediyeler ücretler ve sosyal yardımlar gibi konularda önemli görev, yetki ve sorumluluklar yüklenmiştir (Kesgin, 2012: 70). Halkın refahını sağlama açısından belediyelerin etkin rol almasını savunun bu görüş daha sonra Fabian² akımı ile daha da etkin hale gelmeye başlamıştır.

Sanayi devrimi ile birlikte belediyelerin üzerindeki yükün artmasıyla merkezi idareler de yerel hizmetleri sağlamada aktif rol almaya başlamışlardır. Merkezi yönetimin sosyal politikalar yönündeki sorumluluklarının artmasına paralel olarak belediyelerin de görev ve sorumlulukları artmaya başlamıştır.

20. yüzyılda ulus devletler, II. Dünya savaşı sonrasında güçlerinin zirvesine yükselmiş ve ulus devletlerin işlevleri de buna paralel olarak büyük ölçüde artış göstermiştir. Merkezileşmenin artmasıyla birlikte sosyal, ekonomik siyasal faaliyetler de daha çok merkezi idare tarafından yerine getirilmeye başlamıştır. Yerel yönetimlerin bu dönemdeki görev ve sorumlulukları ise daha çok merkezi idarelerin yereldeki temsilcileri olmaları ile sınırlı kalmıştır. Bu nedenle politikalar ulusal düzeyde, merkezi idareler tarafından gerçekleştirilmeye çalışılmıştır. Ancak sosyal belediyeçilik anlayışının siyasi idarelere ve dönemlere göre farklılık göstermesi, belediyeçilik anlayışının geleneksel olarak güçlü olduğu yerlerde bu anlayışın devam etmesine neden olmuştur (Kesgin, 2012: 65).

² Fabianizm 19. yüzyıl sonunda İngiltere’de sosyalist yazar ve düşünürlerden oluşan topluluğun fikirlerinden doğmuştur. Fabianizm’e göre, “amaç, rejimi devirmek değil, sosyalizmi toplumun kurumlarına sızdırmaktır. Kapitalizmden sosyalizme geçiş devrimle değil, evrimle olacaktır”. Fabianlara göre “sosyal çatışma işçi-işveren arasında değil, tüm toplumla mülkiyeti elinde bulunduran azınlık arasında idi”. Bu nedenle Fabianlar, işçilere daha çok hak ve hizmet verilerek devlet faaliyetinin her alanda artması gerektiğini savunmuşlardır (Canyaş, 2015, s. 9).

4. TEKİRDAĞ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ SOSYAL BELEDİYECİLİK UYGULAMALARI

4.1. Ayni ve Nakdi Yardımlar

Sosyal belediyeçilik kapsamında, merkezi yönetim içerisinde yerel yönetim birimi olarak yer alan belediyelerin, yardıma muhtaç kesime yönelik belirli bir takım hizmetler sunduğu belirtilmiştir. Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi de sosyal yardımlar kapsamında yardıma muhtaç kesimlere ayni ve nakdi olarak belirli yardımlar gerçekleştirmektedir. Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi Sosyal Yardımlar Yönetmeliği' ne göre, gerçekleştirilen yardımların ne şekilde yerine getirileceği de yine yönetmelikte yer almıştır (TBŞBB, 2016).

Buna göre nakdi yardımların gerçekleştirilebilmesi adına öncelikle vatandaşın başvurusu ve dosyanın tamamlanması gerekmektedir. Sonrasında belediyenin incelemesi ve muhtarlığın tespiti gerekmektedir. Tespit sonrasında yardımın iletilip ileilmeyeceğine kara verilmekte ve sonuç yazılı olarak kişiye iletilmektedir

Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi stratejik ve faaliyet raporlarından edinilen bilgilere göre gerçekleştirilen nakdi ve ayni yardımların bazılarını sıralamaya çalışacağız. (Belediyenin, önceki dönemlere ait verilerine ulaşılamamıştır.)

- 2015 yılı temmuz ayından 2016 yılı kasım ayına kadar, kasım ayı dâhil olmak üzere toplam 308.000.00 TL nakdi yardım ihtiyaç sahibine ulaştırılmıştır.
- 2015 yılı içerisinde 9 aileye toplam 6.800.00 TL nakdi yardım gerçekleştirilmiştir (Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi Faaliyet Raporu, 2015)
- Yoksul ve dar gelirli aileleri kapsayacak şekilde her ilçeye 100'er koli olmak üzere toplamda 1100 koli ramazan kolisi dağıtımı gerçekleştirilmiştir.
- Malkara ilçesinde afetten zarar gören 8 aileye toplamda 40.000.00 TL yardım yapılmıştır.
- 2016 yılı içerisinde muhtarlığın belirlemiş olduğu yardıma muhtaç ailelere toplam 15.000 adet erzak kolisi dağıtılmıştır.
- Belediyeye hibe edilen veya bağış yapılan giyim, elektronik ve ev eşyası gibi yardımlar ihtiyaç sahiplerine ulaştırılmaktadır (Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi Faaliyet Raporu, 2016)((Net sayıya ulaşılamamaktadır.)

4.2. Engelli ve Yaşlı Hizmetleri

Sosyal hizmet ve yardımlar açısından özen gösterilen kesimler arasında yaşlı ve engelli bireyler de yer almaktadır. Diğer kesime göre dezavantajlı olan bireyler sosyal yardım politika uygulayıcıları tarafından da dikkate alınması gereken bir sorundur.

Tablo 1: 2015 yılı Yardıma Muhtaç Engellilere Yönelik Hedeflenen ve Gerçekleştirilen Yardımlar

Gösterge	Değer Türü	2015 Hedef	Gerçekleşen	Açıklama/ Sebep
Yardıma muhtaç vatandaşların memnuniyet oranı	%	20	67,60	-
Yaşlı ve engelli vatandaşların ulaşımını kolaylaştıracak materyallerin sağlanması	%	45	-	6 kişiye ulaşıldı
Rehabilitasyon desteği sağlanması	%	25	0	Çalışma yapılmadı
Yaşam standartlarının iyileştirilmesi	%	15	-	2016'da uygulanacak
Sosyo-psikolojik rehberlik destek hizmeti sağlama	%	15	0	Çalışma yapılmadı

Kaynak: Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi Faaliyet Raporu (2015) bilgilerinden derlenmiştir.

- İhtiyaç sahibi olduğu tespit edilen vatandaşlara manüel ve elektrikli olmak üzere 5 adet tekerlekli sandalye yardımı yapılmıştır (Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi Faaliyet Raporu, 2016).
- 2015 yılında engelli ailelerine 23.400.00 TL nakdi yardım ve 2 adet tekerlekli sandalye yardımı yapılmıştır (Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi Faaliyet Raporu, 2015).
- Tekirdağ merkezde ve belirlenen ilçelerde 5 adet tuvalet kabini engelli vatandaşların hizmetine sunulmuştur.

2015 yılı faaliyet raporuna göre oluşturulan Tablo 1'de belediyece gerçekleştirmiş ve gerçekleştirilmesi planlanan yardımlar görülmektedir. Tabloya göre engelli ve yaşlı vatandaşlara yönelik gerçekleştirilen yardımların yüzdesel olarak düşük kaldığını söylemek mümkündür (Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi Faaliyet Raporu, 2015).

4.3. Ramazan Ayı İftar Yemekleri

Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi, sosyal hizmetleri kapsamında, sosyal ilişkilerin ve manevi duyguların güçlendirilmesi ve aynı zamanda ramazan ayı boyunca yarımdaya muhtaç kesime katkı sağlayacak iftar yemekleri düzenlemektedir. Belediyece, iftar yemekleri 11 ayrı ilçede 16 iftar yemeği şeklinde gerçekleştirilmiştir (Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi, 2017).

4.4. Spor Kulüplerine Yönelik Yardımlar

Belediyece, spor kulüplerine sportif faaliyetlere sosyal belediyecilik anlayışı gereği olarak destek sağlanmaktadır. Bu kapsamda etkinlikler düzenlenmekte ve spor kulüplerine maddi olarak yardım sağlanmaktadır. Bölgesel ligde mücadele eden amatör lige katılan spor kulüpleri ile ferdi müsabakalara katılan 106 spor kulübüne toplam 2.000.000.00 TL yardım gerçekleştirilmiştir. Belediye envanterinde bulunan 4 adet optimist tekne yelken kulübüne hibe edilmiştir (Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi Faaliyet Raporu, 2016).

Tablo 2 : Hedeflenen ve Gerçekleşen Sportif Hizmetler

Gösterge	Hedeflenen	Gerçekleşen	Açıklama
Spor hizmetlerinden memnuniyet oranı	%80	%69.6	Anket sonucu belirlenmiştir
Kamplara/yaz okullarına katılan genç sayısı	408	0	Yer tahsis edilememiştir
Nakdi ve ayni yardım sağlanan kulüp sayısı	150	106	Toplamda 2.000.000.00 TL
Prefabrik spor kompleksi sayısı	2	0	Proje aşamasında
Yapılan spor salonu sayısı	2	0	Proje aşamasında

Kaynak: Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi Faaliyet Raporu (2015) bilgilerinden derlenmiştir.

Tablo 2 incelendiğinde, belediyece gerçekleştirilen sportif faaliyetlerin yetersiz kaldığı görülmektedir. Ayrıca spor kulüplerine, nakdi yardımın yapıldığı ve sınırlı miktarda ayni yardımın yapıldığı görülmektedir. Belediyece sportif faaliyetler için yapılacak olan yardımların önemli bir kısmının proje aşamasında olduğu belirtilmektedir.

4.5. Eğitim, Kültür ve Sanat Faaliyetleri

Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi, Tekirdağ'ın tarihini ve kültürel değerlerini korumak, sosyal yapıyı güçlendirmek ve gelecek nesle aktarmak adına çeşitli kültürel etkinlikler düzenlemiş, eğitime katkı sağlayacak kurslar açmış, panel ve seminerler düzenlemiş ve yine eğitim alanında çeşitli organizasyonlar düzenlemiştir. Bu başlık altında Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi'nin sosyal belediyecilik kapsamında gerçekleştirmeye çalıştığı bu hizmetler incelenmeye çalışılacaktır (Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi, 2017).

4.5.1. Kültürel faaliyetler

Kültürel etkinlikler kapsamında belediyece, tiyatro gösterimleri, yürüyüşler, paneller, geziler, sempozyumlar, tiyatro metni yazma yarışmaları, kültür turları, özel günler için etkinlikler ve festivaller düzenlenmektedir.

Kültür Gezileri: Kültür gezileri kapsamında 2015 yılında 11 ilçenin (Tekirdağ ilçeleri) katılımıyla çeşitli yerlere geziler düzenlenmiştir. Geziler 3792 kişinin katılımıyla gerçekleştirilmiştir. Çanakkale, İstanbul, Edirne, Eskişehir başta olmak üzere toplam 50 gezi düzenlenmiştir (Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi Faaliyet Raporu, 2015).

Yayınlar: Belediye bünyesinde gerçekleştirilen etkinliklerin, halka yeterince duyurulabilmesi ve gerekli bilginin verilebilmesi adına broşürler, ilanlar ve dergiler bastırılmaktadır. Ayrıca 2015 yılı itibari ile "Tekirdağ Büyükşehir Haber" gazetesi 3 aylık olarak çıkarılmaya başlanmıştır.

Tiyatro: Belediyece il sınırlarında tiyatro gösterimleri yapılmıştır. 31.11 - 31.12.2015 tarihleri arasında "Kukla Tiyatrosu" çocuklar için gösterime sunulmuştur. Aynı zamanda kardeş şehir ilan edilen Bulgaristan'ın Silistire şehrinde de tiyatro gösterimi gerçekleştirilmiştir. Ayrıca 2016 yılında

yetişkinler ve çocuklar için çeşitli tiyatro gösterimleri gerçekleştirilmiş ve 2017 yılı için de tiyatro gösterimleri planlanmıştır (Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi, 2017).

Diğer Kültürel Etkinlikler: Kültürel etkinlikler kapsamında belediyece yıl boyunca çeşitli konser etkinlikleri, kadınlar günü, 19 Mayıs, öğretmenler günü gibi özel gün ve haftalarda çeşitli etkinlikler düzenlenmektedir. Ayrıca Tarım ve Teknoloji etkinlikleri de belediyece gerçekleştirilmektedir. Tekirdağ'ın en büyük ve tanınmış festivali olan Kiraz Festivali kutlamaları da yıllardan buyana devam ettirilmekte ve çeşitli etkinliklerle gerçekleştirilmektedir.

4.5.2. Eğitim faaliyetleri

Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi sosyal belediyecilik kapsamındaki çalışmalarını, eğitim alanında TEMEK ile birlikte sürdürmektedir. Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi Meslek Edindirme Kurslarında çeşitli alanlarda eğitim verilmektedir. 2015 tarihinde 7 adet olan kurs sayısı 2017 itibari ile 31 alanda yaklaşık 100 kursa ulaşmış ve hizmete sunulmuştur. TEMEK bünyesinde açılan kurslar Tekirdağ'ın farklı ilçelerinde talebe göre hizmete sunulmuştur (Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi Faaliyet Raporu, 2015).

Belediyenin eğitim alanında yaptığı çalışmalar arasında il genelindeki okulların onarımı, laboratuvar ihtiyaçlarının karşılanması ve güvenlik donanımlarının karşılanması gibi işlemler yer almaktadır. Bu kapsamda 2015 yılında 12 okulun ihtiyaçları karşılanmıştır.

Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi'nin eğitim alanında bir diğer projesi de "11 İlçede 11 Okul Projesi" dir. Projenin ihale işlemleri 2015 yılında yapılmış okullar inşaat aşamasındadır (Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi Faaliyet Raporu, 2015).

Tablo 3: Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi Eğitim Alanındaki Faaliyetleri (2015)

Gösterge	Değer Türü	Hedef	Gerçekleşme	Açıklama/Sapma
Eğitim başarı oranında artış	%	30	-	Kurslara kayıt olup devam eden kursiyerlerin kurs bitiminde yapılan sınavlarda tamamı başarılı olarak belge almaya hak kazanmışlardır. Bir önceki yıla ait veriler bulunmadığından artış oranı hesaplanmamıştır.
Eğitim ve Sosyal programlara katılan öğrenci sayısı	%	50	70	Tamamlanan kurslarda 97 kişi Devam eden kurslarda 159 kişi mevcut olup, talepler doğrultusunda açılacak kurslar içinde kayıt işlemleri devam etmektedir
Vatandaşların meslek eğitim ve istihdam desteklerinden memnuniyet oranı	%	80	100	Meslek eğitimleri verilmiş olup, istihdama yönelik çalışma yapılmamıştır.
Programlara katılanlar içinde işe yerleştirilenler	%	25	0	-

Kaynak: Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi Faaliyet Raporu (2015) bilgilerinden derlenmiştir.

Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi'nin genel olarak eğitim etkinlikleri incelendiğinde, bu alanda yeterli seviyede olduğu görülmektedir. Eğitim kurslarının 2017 itibari ile geçmiş senelere göre artmış olduğunu Tablo 3'de görülmektedir. Ayrıca eğitim alanında gerçekleştirilen hizmetlerin, meslek edindirme kursları ve okul yapımı ile birlikte Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi'nin, eğitim alanında sosyal belediyecilik görevini büyük ölçüde yerine getirdiğini söylemek mümkündür.

5. SONUÇ

Refah devletinin gereği olarak yapılan hizmet ve yardımların, bu günkü anlamda olmasa da, tarih boyunca yapıla geldiği bilinmektedir. Ancak, bu hizmet ve yardımları gerçekleştirenlerin ve kapsamlarının değişim gösterdiği görülmektedir. Sosyal politikaların kapsamının da toplumların kültürleri, gereksinimleri ve yaşayış tarzları gibi konulardan etkilendiğini ve bu nedenle bölgesel farklılıklar gösterdiğini söylemek mümkündür.

Başlangıçta dini kuruluşlar, aileler ve sivil toplum kuruluşları tarafından gerçekleştirilen sosyal yardım ve hizmetler ilerleyen dönemlerde merkezi idareler tarafından gerçekleştirilmeye başlanmış ve yönetimlerin bir parçası haline gelmiştir. Merkeziyetçi devlet anlayışının zayıflamaya başladığı 80'li yıllar itibari ile zaten yerel yönetimler tarafından kısmen yerine getirilen bu hizmet ve yardımlar, daha da güçlendirilmiş düzenlemeler ile yerel yönetimlere bırakılmaya başlanmıştır.

Yerel yönetim ayağında, sosyal politikaların uygulayıcısı olarak belediyeler bu anlamda önemli bir rol üstlenmiş ve günümüz yönetim anlayışında çok önemli bir yere sahip olan sosyal belediyeçilik kavramının ortaya çıkmasını sağlamıştır. Ancak Avrupa ülkelerine göre, Türkiye'de sosyal belediyeçilik kavramının uygulama aşaması, daha yavaş ilerleyen bir süreçte gerçekleşmiştir.

90'lı yıllar itibari ile sosyal belediyeçilik anlayışı ülkemizde yeni yeni görülmeye başlamıştır. Ancak, çeşitli aksaklıklar nedeni ile sosyal belediyeçilik anlayışının yerleşmesi gecikmiştir. Bu aksaklıklar arasında; yapılan düzenlemelerin yetersizliği, yetki karmaşası ve belediyeçilik anlayışının Türkiye'de yeterince gelişmemiş olması gösterilebilir. 2000'li yıllar itibari ile gerekli yasal düzenlemelere son şekilleri verilmeye başlanmış ve sosyal belediyeçilik uygulamalarında önemli gelişimler yaşanmıştır.

Sosyal belediyeçilik anlayışı belediyelere, sosyal alanda planlama ve uygulama yükümlülüğü getiren, kaynaklarını; eğitim, sağlık, yoksulluk yardımı, kültürel faaliyetler, bireyler arasındaki sosyal adaletin sağlanması, işsizlik gibi sosyal alanlarda kullanılması gibi görevler yüklemekte olan bir anlayış olduğuna değinilmişti. Genel itibari ile Türkiye'de, sosyal belediyeçilik kavramı adına gerekli yasal düzenlemeler yapılmışsa da uygulamada birçok eksikliğin olduğunu söylemek mümkündür.

Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi'nin sosyal belediyeçilik anlamındaki çalışmaları incelendiğinde, sosyal hizmet ve yardım düzenlemeleri kapsamlı bir şekilde yapılmış olmasına rağmen, uygulamada aynı düzen ve kapsam görülememiştir. Belediye tarafından, sosyal hizmet ve yardımların geçmişe dönük kayıtlarının kaybolması/yeterli tutulmaması, geçmişe yönelik karşılaştırma ve analiz yapılmasını güçleştiren bir husus olmuştur.

Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi'nin sosyal hizmet yardımları arasında nakdi yardımların ağırlıkta olduğu görülmüştür. Meslek edindirme kursları ise önemli sosyal hizmet projeleri arasında yer almaktadır. TEMEK kursları birçok meslek alanında, önemli faaliyetler göstermektedir. Ayrıca belediyenin eğitim alanında gerçekleştirdiği projelerden de yola çıkarak, Tekirdağ Büyükşehir Belediyesinin, eğitim alanında sosyal belediyeçilik görevini büyük ölçüde yerine getirdiğini söylemek mümkündür.

Belediyenin, 2014 yılı itibari ile büyükşehir belediyesi olması ve yapısal değişim sürecinde olması, yerelden gelen sosyal hizmet talebinin az olması veya talebin tespit edilememesi, yerel halkın sosyal hizmet ve yardımlara bakış açısı gibi konuların, genel itibariyle, belediyenin sosyal hizmet ve yardım seviyesinin yetersiz kalmasına neden olduğu söylenebilir.

KAYNAKÇA

Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi Faaliyet Raporu. (2015). Eylül 24, 2017 tarihinde Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi: http://www.tekirdag.bel.tr/faaliyet_raporlari adresinden alındı

Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi Faaliyet Raporu. (2016). Eylül 24, 2017 tarihinde Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi: http://www.tekirdag.bel.tr/faaliyet_raporlari adresinden alındı

Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi. (2017). Eylül 26, 2017 tarihinde Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi Resmi Web Sitesi: http://www.tekirdag.bel.tr/etkinlik_arsiv/1 adresinden alındı

Akdoğan, Y. (2008). Sosyal Belediyeçilik. *Yerel Siyaset Dergisi* (3).

Aydın, M. (2009). *Sosyal Politika ve Yerel Yönetim Kavramlarının Teorik Çerçevesi*. İstanbul: İz Yayın Kuruluşu.

Beki, A. (2009). Türkiye'de Sosyal Belediyeçilik (Ümraniye Belediyesi Örneği). *Yayımlanmış Doktora Tezi. İstanbul.*

Canyaş, O. (2015, 04). *Alternatif Politika*. 09 30, 2016 tarihinde Alternatif Politika web sitesi: http://alternatifpolitika.com/site/dosyalar/arsiv/19-Nisan-2015/1.chpnin-sosyal-demokrasi-seruveni_orkunt-canyas.pdf adresinden alındı

Ersöz, H. Y. (2005). “5272 sayılı Yasa Öncesinde Türkiye”de Belediyelerin Sosyal Politika Alanındaki Deneyimleri”. *Sosyal Siyaset Konferansları Dergisi*, 134-151.

Ersöz, H. Y. (2011). *Sosyal Politika'da Yerelleşme*. İstanbul: İTO.

- Güven, S. (2001). *Sosyal Politikanın Temelleri* (3. Baskı b.). Bursa: Ezgi Kitabevi.
- Kesgin, B. (2012). *Yoksulluğa Yerel Müdahale Sosyal Belediyecilik*. Bursa: Ekin Basım Yayım Dağıtım.
- Koray, M. (2008). *Sosyal Politika* (3. Baskı b.). Ankara: İmge Kitabevi.
- Seyyar, A. (2002). *Sosyal Siyaset Terimleri (Ansiklopedik Sözlük)*. İstanbul: Beta Basım Yayım.
- TBŞBB. (2016, 11 10). *Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Dairesi Başkanlığı Teşkilat, Görev, Yetki ve Sorumlulukları ile Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik*. 03 27, 2017 tarihinde TBŞBB web sitesi: http://www.tekirdag.bel.tr/content/file/dokuman/1483439998_kltr_ve_sosyal_ler_dairesi_bakanl_alma_ynetmelii_2016-2017.pdf adresinden alındı
- Toprak, D., & Şataf, C. (2009). Türkiye’de Yerel Yönetimler Reformu Çerçevesinde Sosyal Belediyecilik Yaklaşımı. *Sosyal Ve Beşeri Bilimler Dergisi*, 11-24.
- Urhan, V. F. (2008). "Türkiye’de Yerel Yönetimlerin Yeniden Yapılandırılması". *Şıştay Dergisi*(70), 85-102.
- Zeyrekli, S., & Ekizceleroğlu, R. (2007). Avrupa Birliği Bağlamında Hizmette Yerellik (Subsidiarite) İlkesi ve İlkenin Türkiye Açısından Ele Alınışı. *"Çağdaş Yerel Yönetimler"*, 29-48.